

Moje veselje. *)

Pozdravljeni hiš'ca mi bodi,
Na gričku zelenem stojíš,
In vsakemu, kdor tū gor hodi,
Pošteno sercé zveseliš!
Moj vertec tud' ti bod' pozdravljen,
K' te tukaj v samoti imám,
V nedolžno veselje napravljen,
Ki Bog ga daruje mi sam.

Fred mano po lepej dolini,
Čuj, bistra Savica šumí;
Pod góro v prijetnej ravnini,
Lej, cerkev spodjanska stoji.
Na levej okó mi odkrije
Planine in sterme goré,
Na desnej pa cerkev Marije
Pobožno navdá mi sercé.

Pojejo mi tički veseli,
K' veselju me vertec ravná;
Zakaj bi mi tudi ne peli,
In skupaj hvalili Bogá?
Serčno, otročiči! zapojmo,
Naj petja razlega se glas;
Edino Bogá se le bojmo,
Ohrani naj v milosti nas.

Ti Jezus, prijatelj naš ljubi!
Ozri se na našo mladost;
Da odidemo večnej pogubi,
Marija nam sprósi modrost.
Alozji, patron naš častiti!
Pomagaj, te pros'mo lepo!,
K Očetu med zvoljene priti,
Kjer večno mu slavo pojó.

A. P.

Mertvi junak.

Noč je že in luna sije,
Svitla luna, kras noči,
Polje daljno osvetljuje,
Kjer junak mrtvev leži.
Bil je vedno pervi v vojski,
Kjer se hrabro je boril,
Kjer junak že marsik'teri
Pokoj večni je dobil.

Vendar smert mu ni zanesla:
Krogla mu predrè sercé;
Duša se pa preselila
V boljšo domovino je.

Kje očes je zdaj svitloba?
Kje ponós, k' je ž njih sijal?
Vzela ga je smert nemila,
Žertva njena je postal.

Moč je roko zapustila,
Bojevat' ne more več;
V smerti mu je ovenela
Padel z nje je svitli meč.
Jenjalo sercé je biti,
Glas zastal mu v gerlu je,
Ko je hotel zgovoriti
Zadnje te besedice:
„Z Bogom, ljuba domovina!
Starši, bratci, sestrice!
Kličem Vam na robu groba:
Oj molite zdaj za-mé.“

Naj le sije luna mila,
Svitla luna, kras noči
Razsvetlì naj polje daljno,
Kjer junak mrtvev leži.

Josip Drevski.

Spoštuj očeta in mater.

Med vojaki pruskega kralja Miroslava II. je bil tudi neki stotnik, ki je bil zvest vojak, verhi tega pa tudi dober sin, ki je zvestó ljubil svoje starše in se jih ni sramoval, akoravno so bili kmečkega stanú.

*) To pesmico je pela nekdaj šoška mladina na Bistrici v Bohinji z ranjkim gosp. Janezom Brencem tom na gričku, kjer je imel leseno hišico in vert za podučevanje in skušinske vaje v sadjereji.